

RBU-1200 „Uragan” (ros. Реактивно-Бомбовая Установка) to radziecki morski miotacz bomb głębinowych, wyposażony w pięć stałych luf, przeznaczony do zwalczania okrętów podwodnych i nadchodzących torped przeciwnika.

Rozwój i wprowadzenie do służby

W 1950 roku zespół kierowany przez A.A. Bogatowa rozpoczął prace nad reaktywną bombą głębinową RGB-12. Decyzją Rady Ministrów nr 648-327 z 26 lutego 1953 roku oraz rozkazem Ministerstwa Przemysłu Środków Chemicznych nr 136 z 5 marca 1953 roku, bomba została zatwierdzona do wprowadzenia na uzbrojenie. Opracowana przez NII-1, system RBU-1200 został oficjalnie przyjęty do służby 26 marca 1953 roku i wszedł na wyposażenie Marynarki Wojennej ZSRR w 1955 roku. Dzięki brakowi odrzutu podczas strzału RBU-1200 mógł być instalowany na jednostkach o stosunkowo niewielkiej wyporności, takich jak kutry inne małe okręty.

Opis techniczny

RBU-1200 to stabilizowana wyrzutnia, której zasięg ognia zależy od kąta podniesienia (zakres od 0° do 51°). Naprowadzanie realizowane jest za pomocą zdalnie sterowanych synchronicznych elektrycznych napędów o prędkości kątowej $18^\circ/\text{s}$. Kąt ładowania wynosił 40° . Wyrzutnia nie posiadała możliwości naprowadzania w płaszczyźnie poziomej, co stanowiło istotną wadę konstrukcyjną. Elipsa rozrzutu salwy wynosiła 70×120 metrów.

System RBU-1200 był instalowany na różnych jednostkach

pływających, w tym na:

- Małych okrętach zwalczania okrętów podwodnych projektu 201.
- Trawlerach projektu 266 i 266-M.
- Małych okrętach zwalczania okrętów podwodnych projektów 122A i 122.BIS.
- Innych jednostkach.

RGB-12 to niekierowany pocisk raketowy z głowicą odłamkowo-burzącą. Charakteryzuje się:

- Długością: 1240 mm.
- Średnicą korpusu: 252 mm.
- Masą całkowitą: 73 kg, z czego 32 kg stanowi materiał wybuchowy, zdolny do niszczenia celów podwodnych w promieniu 6 metrów.

Bomba wyposażona jest w silnik raketowy na paliwo stałe i porusza się po trajektorii balistycznej na odległość od 400 do 1200 metrów. Stosowano różne typy zapalników: kontaktowe K-3 i K-3M oraz kombinowane kontaktowo-dystansowe KDW. Zapalnik KDW umożliwiał detonację na głębokościach od 10 do 330 metrów lub przy kontakcie z okrętem podwodnym bądź dnem na głębokościach od 25 do 330 metrów.

Ciekawostka, wyrzutnia zamontowana na platformie zestawu ZU-23-2

Wnioski

RBU-1200 „Uragan” stanowił istotny element radzieckiego systemu obrony przeciwpodwodnej w latach 50. i 60. XX wieku. Jego konstrukcja umożliwiała instalację na różnorodnych jednostkach pływających, co zwiększało elastyczność taktyczną floty. Jednak brak możliwości naprowadzania w płaszczyźnie poziomej ograniczał skuteczność systemu, co z czasem doprowadziło do opracowania bardziej zaawansowanych rozwiązań w dziedzinie zwalczania okrętów podwodnych.

Nazwa wyrzutni	„Uragan”
Indeks bomby	RGB-12, RGB-25

Kaliber (mm)	253,5
Liczba luf	5
Długość wyrzutni (mm)	1380
Szerokość wyrzutni (mm)	1115
Wysokość wyrzutni (mm)	1100
Masa wyrzutni (kg)	620
Kąt podniesienia (°)	0 – +51
Donośność (m)	1200
Szybkostrzelność w salwie (strz./min)	2,5
Charakterystyka bomby	
Masa bomby (kg)	73
Prędkość lotu bomby (m/s)	400
Prędkość opadania w wodzie (m/s)	6,25
Głębokość zanurzenia (m)	330
Donośność bomby (m)	1200